

Bác Sĩ Nhanh Cứu Con Trai Ta!

Contents

Bác Sĩ Nhanh Cứu Con Trai Ta!	1
1. Chương 1: Bệnh Nan Y (lâm) Thiếu Niên	1
2. Chương 2: Mổ Cống Thế Giới Mới	3
3. Chương 3: Sai Lâm Mổ Ra Phương Thức	5
4. Chương 4: Lễ Vật Của Bác Sĩ Lâm	7
5. Chương 5: Lần Đầu Tiếp Xúc	10
6. Chương 6: Cùng Lâm Bác Sĩ Hẹn Hò (ngộ)	12
7. Chương 7: Lâm Nữ Sĩ Xin Nhờ	14
8. Chương 8: Anh Hùng Người Như Thế Ngươi Người Nhà Biết Hay Không	16
9. Chương 9: Lần Thứ Hai (lâm) Hẹn Hò	18
10. Chương 10: Lâm Nữ Sĩ Biểu Thị Năng Không Nghe Năng Không Nghe	20
11. Chương 11: Phiên Ngoại	22

Bác Sĩ Nhanh Cứu Con Trai Ta!

Giới thiệu

Thể loại: Ngọt văn, hiện đại, võng phối, đoản văn, chủ côngĐộ dài: 10 chương + 1 PNNhân vật chính: Chúc Liên Chi x

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bac-si-nhanh-cuu-con-trai-ta>

1. Chương 1: Bệnh Nan Y (lâm) Thiếu Niên

“Bác sĩ, bệnh của con tôi còn có thể cứu sao?”

“...”

“Đứa con này nghỉ cả ngày ở nhà ngồi trước máy vi tính xem phim, một tiếng đồng hồ cũng không thấy nó thay một động tác khác, chuột cũng chỉ chạm qua rồi sẽ chờ máy vi tính tự động nhảy đến tập kế tiếp, cậu nói đây chẳng phải muốn làm người ta tức giận sao!”

“Cái này bây giờ người trẻ tuổi ai cũng sẽ có...”

“Thế nhưng nó khi còn bé cũng còn tốt a, lên sơ trung liền đột nhiên gặp sự cố, lúc đó tôi với chồng đều cho rằng đây là thời kỳ dậy thì, không nghĩ đến những phương diện khác. Nó... nó... nó... trở thành người nhảy mất cũng thấy cực khổ! Được rồi bác sĩ tôi đây có nói quá. Bình thường đi học, làm việc nhà đều như đầu gỗ, nói làm thì sẽ làm, thế nhưng lại cảm giác như không có ý nghĩa đối với chính mình, về mặt cũng chẳng thèm thay đổi a! Mà nói chuyện thì nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua hai chữ!”

“...”

“Bác sĩ làm sao bây giờ?!” QAA

“... Chuyện này cũng không tính là bệnh, có thể nói là một loại tâm lý, một loại trạng thái, tôi khuyên chị nên đi tìm bác sĩ tâm lý, tìm ra nguyên nhân bệnh mới là phương pháp trị liệu chính xác, cái gì cũng có thể thử, nhưng tuyệt vọng thì không được.”

“Bác sĩ” QAA

“Cho dù chị có khóc lóc vô cùng đáng thương tôi cũng không giúp được chị... Tôi có một người quen làm bác sĩ tâm lý, tôi khuyên chị đi thử ở chỗ hắn. Tôi gọi điện thoại hỏi thăm hắn, chị cầm tấm danh thiếp này chờ một chút.”

“À” QwQ

“Trước tiên thông báo cho chị, giới thiệu chị tới bác sĩ tâm lý cũng không phải là nói đứa nhỏ này có bệnh tật về tâm lý gì, đứa nhỏ này coi như có hơi chút sững sờ, nhưng vẫn là trong trạng thái khỏe mạnh, chủ yếu vẫn để cho bác sĩ cố vấn tìm nguyên nhân gì dẫn đến. Hiện tại vào cái thời đại này bạn giao tiếp hay chọn lựa ngành để học* đều trở nên áp lực, này sẽ dẫn đến một vài vấn đề, người quen này của tôi tuy rằng tuổi còn chút trẻ nhưng rất là chuyên nghiệp, vì lẽ đó chị cũng có thể yên tâm chút. Nếu như không nhìn ra cái gì, đây càng nói rõ đứa nhỏ này không có vấn đề gì lớn.”

“Cảm ơn bác sĩ” QAA

“Xin chào!”

Lãnh Thích nhìn vào danh sách trong tay, lại liếc nhìn hai mẹ con này. Người mẹ coi như được bảo dưỡng rất tốt, cũng rất dễ tâm trang điểm. Con trai vẫn mộc mạc mà đứng ở bên cạnh nàng, xem tuổi cũng là mười tám, mười chín tuổi.

“Xin chào, mời ngồi.”

Người mẹ kéo cánh tay con trai ngồi xuống, “Bác sĩ, đứa con của tôi có phải là không cứu được?!” QAA

Lãnh Thích trên mặt ra vẻ bình thường, nội tâm thì không nhịn được một hồi, mẹ người như thế này thì người nhà của người ra sao*?

Còn có tình huống của bạn học Chúc này, thật sự không phải nghiêm trọng hóa thành bệnh nan y thời kì cuối sao?

“... Bình tĩnh, chị thấy có triệu chứng gì?”

Lâm nữ sĩ hồi tưởng, “Chính là vẻ mặt ít khi thay đổi, nếu phải đi làm thì đi làm, thế nhưng phải có người nhắc, không nhắc thì sẽ không thềm đi chuyển.”

Lãnh Thích quan sát biểu hiện của bạn học Chúc, phát hiện hai mắt đối phương như vô thần, luôn cảm giác là đang thất thần. Hắn nhíu mày, “Chúc Liên Chi?”

Chúc Liên Chi hoảng hốt một hồi, hai mắt tập trung nhìn tới hắn.

Lãnh Thích sững sờ nhìn đôi mắt trong suốt của cậu, lúc trước bởi vì nghề nghiệp mà không có đánh giá, hiện tại phát hiện người này lớn đến thực sự đẹp đẽ. Thiên phú về ngoại hình của con lai rất cao, ngũ quan đường viền rõ ràng có sự góc cạnh của người nước ngoài, thế nhưng dưới sự chiếu sáng của ánh đèn trong phòng lại như hiện ra sự ôn nhu của họ. Hơn nữa một đôi mắt màu lam nhạt như đá quý, bề ngoài có thể nói là hết sức xuất sắc.

Lãnh Thích theo thường lệ tiến hành một chuỗi câu hỏi tư nhân, thế nhưng đối phương sẽ có lúc cau mày mà trầm mặc không trả lời, Lãnh Thích có thể dùng nhà của mình để đánh cược, người này tuyệt đối là bởi vì độ ngắn dãi của đáp án mới sẽ trở nên trầm mặc, ví dụ như hỏi cậu cảm thấy thời tiết hôm nay như thế nào, cậu liền nói “Tốt”, thế nhưng kêu cậu dùng từ để miêu tả thời tiết, người này liền cau mày không trả lời.

Cuối cùng Lãnh Thích vẫn là trong lúc kiểm tra Chúc Liên Chi hỏi mẹ hắn đồng ý cho phép thôi miên.

“Thả lỏng... Cậu cảm giác mình bình thường không?”

Chúc Liên Chi đang nhắm mắt dường như giấy dựa một phen, nghi hoặc mà “Hả?” Một tiếng.

“Cậu có thích cuộc sống bây giờ không?”

“Thích.”

Hình như là do nghề nghiệp, Chúc Liên Chi luôn cảm thấy thanh âm của bác sĩ Lân cực kỳ dễ nghe, hạ thấp thả nhẹ vào lúc nghe đều trở nên đặc biệt thoải mái.

Nghe được giọng nói như thế, hắn cảm thấy có thể không quá chú tâm mà thả lỏng, cho phép bác sĩ tiến vào nhìn thế giới của mình.

“Tôi hiện tại thường mơ thấy đủ loại mộng, nhưng cũng có thể đó không phải là mộng —— có lúc tôi ngồi một hồi liền có thể mơ tới.”

“Cậu mơ tới cái gì?”

“Tôi mơ tới chính mình là hoàng đế? Là tù phạm?”

“Bác sĩ! Như thế nào?” QAQ, nhìn thấy Lân bác sĩ cao to vừa đi ra, Lâm nữ sĩ liền tiến lên nghênh tiếp.

Lân Thích lại bị tới một hồi, đem văn kiện trong tay đưa cho trợ thủ.

“Tình huống vẫn tương đối lạc quan, tôi đã có chút suy đoán. Tôi mong bạn học Chúc có thể để lại phương thức liên lạc cá nhân, tôi sẽ thường thường giao lưu cùng với hắn. Còn có tốt nhất mỗi tuần đều đến khám như lần này.”

“Được!”

Lân Thích:...

“Tôi tại đây cho các người hai cái đề nghị, bạn học Chúc không phải yêu thích truyền hình điện ảnh sao? Có thể thử nghe một chút kịch truyền thanh, sau đó là đọc sách nhiều một chút, tốt nhất là đọc ra tiếng (có thể đọc ra tiếng có nghĩa nói nhiều cũng sẽ không khó khăn, điểm này thì các người cố gắng để hắn làm được _).” Lân Thích xoay người nhìn Chúc Liên Chi đứng ở cạnh cửa mặt không cảm xúc.

“Điểm thứ hai, đi tìm cho mình một sở thích, ham muốn rồi đem toàn bộ tập trung vào đó.”

Chúc Liên Chi kinh ngạc cùng Lân Thích bốn mắt nhìn nhau.

“Khi người phát hiện thứ mình cảm thấy hứng thú, người sẽ muốn làm.”

(Tác giả có lời muốn nói:

Mới phát hiện tám, chín đã biến thành khoanh tròn, sửa chữa một hồi =w=)

Người dịch U: Chương đầu tiên, mong mọi người ủng hộ. Ai thấy hứng thú cầu cất chứa ^ _ ^

V:mấy chỗ có dấu “*” là mình chém nha...

2. Chương 2: Mở Cổng Thế Giới Mới

Lâm nữ sĩ sau khi về đến nhà liền đem tình huống bàn giao với chồng và con gái, ba hắn tên tiếng Trung là Chúc Duệ Claude, gật gù đồng ý, nói đáng tin. Ba hắn khi trẻ đi tới nước C học đại học Tâm Nghi liền yêu Lâm nữ sĩ ngay từ cái nhìn đầu tiên, sau đó liền định cư tại nước C.

Nhìn tên của hai chị em Chúc Liên Chi cùng Chúc Trường Cửu liền biết, tên đứa con gái là sự kết tinh tình yêu của mẹ, đồng thời thể hiện trình độ tiếng Trung của bố.

So với cha mẹ có khi tiểu thư Chúc lại càng lo lắng, vì từ nhỏ là đệ không nên sau khi thấy em trai thành như vậy nàng đã dùng đủ mọi biện pháp, nhưng mà kết quả đều thất bại.

“Sở thích của Linh Chi a...” Chúc tiểu thư với mái tóc quăn gọn sóng xinh đẹp sờ cằm.

“Phim hôn nhân-gia đình cầu huyết?” Claude tiên sinh cũng sờ cằm.

Lâm nữ sĩ đập xuống một cái tát, “Đó là sở thích của bà, có ý kiến?”

“NO NO NO!” Claude một mét chín to con vội vã chạy trốn phía sau đứa con gái bảo bối.

Chúc Trường Cửu không nhìn bố mẹ ác ý tú ân ái*, “Liên Chi đâu?”

(*: ân ái nơi công cộng)

“Về đến nhà liền trở về phòng rồi.”

“Ta đi xem xem.” Chúc Trường Cửu tò mò lên lầu tìm em trai của mình.

Chúc Liên Chi ấn xong nút mở máy (power button) liền tiếp tục rơi vào suy nghĩ

Đánh chữ tìm kiếm và đánh ngữ âm, cái nào dùng ít sức hơn?

Đợi được khởi động máy kết thúc, hắn vẫn còn đang chìm trong suy tư, mãi đến tận khi chị mình đi tới căn phòng.

“Làm sao?” Nhìn bộ mặt không có cảm xúc của em trai, Chúc Trường Cửu như nhìn thấy khổ đại cừu thâm ở trên mặt em trai mình

“...” Suy nghĩ của Chúc Liên Chi liền chuyển thành mình phải làm gì để tiết kiệm năng lượng nhất.

Chúc Trường Cửu hắc tuyến*(không nói gì), tu luyện “Tâm linh cảm ứng” nhiều năm từ lần “Muốn uống chuỗi tiêu sữa bò” lại có đất dụng võ.

“Không phải muốn tìm kịch truyền thanh mà bác sĩ Lãnh nói sao?”

“Ừm.”

Chúc Trường Cửu đưa cho em trai tờ giấy viết từ tìm kiếm ngắn nhất, lại mở chụp chụp thêm bác sĩ Lãnh là bạn tốt, cuối cùng vẫn không yên lòng mà để lại một câu “Có việc gọi ta” rồi mới rời đi.

Chúc Liên Chi nhìn mặt giấy ghi cả đám thứ (tuyển tập những kịch truyền thanh ĐM êm tai) (đề cử những kịch truyền thanh BL êm tai) (đề cử những kịch truyền thanh BL kinh điển) (đề cử những kịch truyền thanh BG của Cổ Phong), cuối cùng hắn lựa chọn một cái tên là (tập hợp những kịch truyền thanh BL kinh điển).

BL là cái gì?

Mở ra tệp download, liên tục thông báo không tồn tại.

“...”

Đóng tệp download

Đi qua trang kế tiếp tìm, hỏi một chủ topic muốn một cái dùng ít sức*?

Chúc Liên Chi cho chủ topic phát ra “Quá thời hạn”.

Bạn gay ta gả: Thật không tiện a, liên tục không bù đắp lại*.

Liên Chi cộng trùng: QAQ

Ba chữ này nguyên bản là mẹ hay nhắn tới hắn, lần nào chat với mẹ đều nhận được cái này, hình như rất dễ thương. Hắn cảm thấy tại đều nằm ở bàn phím bên trái, so với đánh im lặng còn tuyệt đối thuận tiện hơn.

Bạn gay ta gả: Em gái người đừng như vậy...

Bạn gay ta gả: Nếu không như vậy đi, chúng ta thêm nhau trong QQ, ta sẽ gửi đồ vật cho người, lưu hòm thư cũng được

Chúc Liên Chi bồi hồi thêm bạn với lưu hòm thư... Liếc về phía con chim cánh cụt dưới màn hình... Vật này cũng mở ra, hay dùng cái này đi.

Liên Chi trả lời: 123XXXXX

Hiện tại dùng cách làm so với chính mình tự tìm tuyệt đối ít hơn! Chúc Liên Chi giật giật khoe miệng biểu thị sự kiêu ngạo của mình.

Bạn gay ta gả: Em gái chờ! QQ chờ ta!

Rất nhanh một cái kèn đồng nhỏ nhấp nhোáng hiện phía dưới, Chúc Liên Chi xác nhận đồng ý. Người kia rất nhanh trực tiếp gửi tới một văn kiện.

Bạn gay ta gả: Em gái người kiểm tra một chút liệu cái văn kiện có hư hao? o(* *)

Liên Chi nhấn qua: Cảm ơn

Mới vừa nhận được thứ muốn nghe, Chúc Liên Chi liền nhận được tin nhắn Lãnh bác sĩ.

Tự chế tạo máy lạnh: Muốn nghe kịch truyền thanh sao, ta ở đây tìm cho người.

Cái tên thật giống công ty quảng cáo... Sao người không nói sớm, thế này thì đã giản lược được bao nhiêu bước!

Liên Chi nhấn:.

Tự chế tạo máy lạnh: Làm cái gì vậy, ngoan, công văn đang đến.

Liên Chi nhấn: Nha

Tự chế tạo máy lạnh: Có việc thì cứ nhắn cho ta, đánh vài chữ sẽ không chết đâu, biết không? ^__^

Liên Chi gửi: QAQ

Lãnh bác sĩ bắt ngờ, đứa nhỏ này lại vẫn có thể bán manh!

Đầu kia Chúc Liên Chi trừng hai mắt: Thu dấu hiệu không tiếp chuyện, bác sĩ quả nhiên Lãnh!

Thích quân: Nhận thức một đứa bé, rất đáng yêu

Bình luận 1: Đại đại người một mặt quái cây cao lương là cái gì quỷ

Bình luận 2: [bye bye] quái cây cao lương người là ai

Bình luận 3: Ngốc mẹ, người không phải mới ba mươi tuổi, không muốn dùng loại này từ ngữ được không
-__-

Bình luận 4: Thả đứa trẻ kia ra! Để ta tới! o(* *)

Bình luận 5: Nhận thức một cái CV, rất manh [bye bye][bye bye]

Hồi phục bình luận 5: hhhh

...

*Cây cao lương là mấy bác yêu trẻ ấy. Ví dụ điển hình: Minh Béo

3. Chương 3: Sai Lầm Mở Ra Phương Thức

Ngày thứ hai Chúc Liên Chi tự mình mở ra máy vi tính gửi tin nhắn cho bạn gay.

Liên Chi: Không giống nhau

Bạn gay ta gả: Cái gì không giống nhau?

Liên Chi cộng trùng: Cách thức.

Bạn gay cẩn thận nhìn hình ảnh bên trên kịch truyền thanh tên, có mấy cái là nàng nghe trước khi vào thế giới DM.

Bạn gay ta gả: Đó là BG a, người yêu thích loại này sao?

Liên Chi: BG?

Bạn gay ta gả: Em gái người không biết sao?

Bạn gay ta gả: BG chính là cách viết tắt boy and girl, cũng chính là ngôn tình, nam nữ

Liên Chi: Vậy người gửi?

Bạn gay ta gả:... Em gái người cái gì cũng không biết vẫn nghe à

Liên Chi: Mới vừa tiếp xúc

Bạn gay ta gả: BL chính là Boys' Love, chính là đồng tính yêu, nam nam

Bạn gay ta gả lại balabala giải thích cho Chúc Liên Chi một đồng lớn, miêu tả đến từng chi tiết lớn nhỏ, Chúc Liên Chi hồi âm là: QAQ

Sau đó Chúc Liên Chi đã có thể cùng bạn gay thảo luận CV này không sai, Thanh âm CV kia không hợp với tính cách nhân vật.

Khi ăn cơm tối xong trở về phòng đọc sách, chờ máy tính tối dần, bật loa phát tập tin đã tải lên, coi như ngồi ở bên giường cũng nghe đến được.

Chúc Liên Chi do dự, vẫn là buông sách ngồi vào trước máy vi tính.

Hơi lạnh: Ngày hôm nay trải qua như thế nào? ^_ ^

Chúc Liên Chi nhìn thấy tên người gửi liền ngẩn ra, Lãnh bác sĩ người từ bỏ làm quảng cáo sao?

Liên Chi cộng trùng: Cũng được

Hơi lạnh: a~ đã làm những gì? Đọc sách sao? Nhất định phải đọc lớn ra tiếng mới có hiệu quả.

Chúc Liên Chi nghĩ về lời của bạn gay, đánh chữ nói.

Liên Chi: Mở ra một thế giới mới.

Hơi lạnh:...

Liên Chi: Kịch truyền thanh.

Hơi lạnh: Hả?

Liên Chi: Rất thú vị.

Liên Chi: Ngày hôm nay mơ tới một sự cố, ta là một lão sư.

Chúc bạn học mơ = chờ ra thần du / ngủ cùng lúc mơ.

Lãnh Thích nhận thấy bạn học Chúc hiếm khi nói hài lòng, nhìn thấy câu nói này rồi trái lại khó hiểu, nhớ là đưa qua kịch truyền thanh BG không có cái nào là đề tài lão sư a.

Quên đi, trọng điểm là bạn học Chúc có tiến bộ a!

Hơi lạnh: Tuần này rảnh rồi đến phòng khám của ta đi, muốn nghe thử giấc mơ của người

Chúc Liên Chi không trả lời.

Hắn cúi đầu vuốt nhẹ đốt ngón trỏ bên tay phải của mình, như lo lắng mà dùng móng tay bóp bóp, môi không tự chủ mấp mí lên.

“Bác sĩ ngày hôm nay rất vui sao?” Trọ thủ đem văn kiện bỏ lên trên bàn, mới vừa vào cửa liền phát hiện Lãnh bác sĩ mặt mày đều cười cong cong.

“A?” bác sĩ Lãnh kinh ngạc

“Người vẫn đang cười.”

“Ta cũng không rõ ràng, chính là không hiểu sao cảm thấy tâm tình không tệ.” Lãnh bác sĩ dè dặt khoé miệng đang giương lên trả lời.

Chúc Liên Chi đêm nay mơ tới Lãnh bác sĩ.

Nhưng mà bác sĩ Lãnh không phải bác sĩ, trái lại chính bản thân ăn mặc áo blouse trắng, đứng ở trước mặt bác sĩ Lãnh.

Sáng sớm khi tỉnh lại Chúc Liên Chi liền lập tức đem giấc mơ cách thức hóa.

Lúc xuống lầu gặp phải tỷ tỷ muốn ra ngoài, uy hiếp dụ dỗ đủ thứ để đem hắc kéo ra cửa. Chúc Liên Chi mặt không biểu tình cùng tỷ tỷ đi chơi một ngày, lúc về đến nhà cùng nhau đem việc chơi đùa ngày hôm nay cách thức hóa.

Bạn gay ta gả: # mỗi ngày đẩy một cái # ngày hôm nay đề cử thích quân cùng truy y (ảo giác), đội hình kịch này vô cùng mạnh mẽ, bất kể là CV hay là hậu kỳ, thế nhưng quan trọng vẫn là thích quân cùng truy y là đối thủ diễn

~Chúc Liên Chi tiếp nhận văn kiện, quyết định kế hoạch trước khi đi ngủ đêm nay là nghe cái này.

Đương nhiên, gần đây hằng ngày trước khi ngủ đều là cùng Lãnh bác sĩ tán gẫu.

Này đó, nhắc đến Tào Tháo Tào Tháo liền đến.

Hơi lạnh: Chào buổi tối ^-^

Liên Chi: Chào buổi tối

Hơi lạnh: Theo thường lệ, ngày hôm nay thế nào?

Liên Chi: Nghe xong

Hơi lạnh: Nghe xong cái gì?

Sau đó Lãnh Thích chờ thật lâu mới đợi được hồi phục.

Liên Chi:.

Lãnh Thích:... Quả nhiên ngày hôm qua có tiến bộ cái gì đều là quỷ!

Chúc Liên Chi trong lòng hoạt động: Nghe xong một cái kịch truyền thanh → nghe xong một cái kịch truyền thanh âm áp → làm sao hình dung ra được kịch truyền thanh này → quên đi muốn nói gì cũng thật phiền phức.

Hơi lạnh: Lần trước hỏi người chưa hề trả lời, người đọc sách có đọc ra tiếng không?

Chúc Liên Chi liếc mắt qua bên tay phải, mới lật một tờ ở mục lục sách, chợt dạ trả lời:

Liên Chi: Ta làm rơi

Hơi lạnh: __

4. Chương 4: Lễ Vật Của Bác Sĩ Lãnh

“Ảo giác” là câu chuyện về tình nhân yêu nhau ba năm nhưng tất cả lại là một người làm bầm lầy bầy, kết cục là công thức tỉnh, chữa khỏi bệnh ảo giác của mình, gặp được thụ.

Giống như bạn gay nói, trí ỨC mãnh liệt khiến chân tướng dần dần xuất hiện ở trước mặt khán giả, ngược đến cực hạn, hãm hực đến thổ không thông.

Chúc Liên Chi không nhin được lại lấy điện thoại di động ra, bật lại một đoạn vắn an ngắn của ôn nhu công ở cuối.

Cảm giác thanh âm này với bác sĩ Lãnh rất giống a... Chúc Liên Chi ngơ ngác đóng lại tập tin âm thanh.

Chúc Liên Chi: Bác sĩ

Lãnh Thích: Yêu, chủ động gọi cho ta tin nhắn, rất hiếm có nha

Chúc Liên Chi: Nghe xong “ảo giác”

Lãnh Thích:!!

Chúc Liên Chi: Âm thanh thật giống

Lãnh Thích: Tên khốn kiếp nào mang người nghe ĐM!

Chúc Liên Chi: Hóa ra là bác sĩ

Lãnh Thích:... Bạn học Chúc người nghe ta giải thích!

Lãnh Thích: Ta phối ĐM là bị người lừa chứ không phải tính hướng tình dục của ta!

Chúc Liên Chi: Ngủ ngon

Lãnh Thích:...

Chúc Liên Chi với tâm tình tốt vô vô gối tiến vào giấc ngủ.

Lưu lại bác sĩ Lãnh lục đến một nửa âm tần bên cạnh, tiếp tục cũng không được, xóa đi cũng không được.

Hôm nay là ngày đi phòng khám bệnh của tháng, Lâm nữ sĩ đối với việc mình muốn đánh ra 10 ngàn biểu cảm từ Chúc Liên Chi mà không yên lòng, cuối cùng vẫn là Claude lái xe đưa hấn đến phòng

khám bệnh mới làm Lâm nữ sĩ gật đầu.

Vừa vào cửa, em trợ thủ của bác sĩ Lãnh liền ngẩng đầu nhìn, không chờ hấn do dự mở miệng, em gái liền nói bác sĩ Lãnh đã đem lịch trình ngày hôm nay nói với nàng, hấn cứ yên tâm mà vào đi.

“Chào buổi sáng.” Chúc Liên Chi mới vừa gõ cửa đi vào, bác sĩ Lãnh liền mở miệng.

“Ừm.” Hấn ngồi vào trước bàn làm việc.

“Điểm tâm ăn chưa?” “Ừm.” “Ăn cái gì?” “...”

Lãnh bác sĩ khinh bỉ không hỏi nữa, tiện tay đem một cái USB đẩy tới. “Ta tìm thấy ”XXX“ có sách, đừng tiếp tục không muốn lật sách.”

Chúc Liên Chi đem USB xanh lam chộp vào trong tay, cúi đầu không nói.

Trong phòng rơi vào trầm mặc thật lâu, thế nhưng cũng không phải lúng túng.

“Khặc.” Bác sĩ Lãnh thật không tiện mà ho khan một tiếng, “Ngày mai có rảnh không?”

Chúc Liên Chi ngẩng đầu lên nhìn hấn, con mắt trước sau như một mà trong suốt sáng sủa.

“Theo ta đi xem phim đi.”

Chúc Liên Chi có chút do dự.

“Ta đã cho người lục* ”XXX“, ta như cô gái đẹp tri kỷ, người vẫn chưa thể đáp ứng theo ta ra ngoài một lần, thật thất vọng.” Lãnh Thích lắc đầu một cái, cố ý làm ra một bộ khổ sở.

“Được.” Lành Thích nhất thời móc từ túi ra một vé xem phim, tại thời điểm Chúc Liên Chi kinh ngạc mà đặt vào trong tay hắn “Tấm này cho người, chiều nay một giờ, nhớ đến đúng giờ a.”

Chúc Liên Chi nhếch môi, một tay cầm USB một tay cầm vé xem phim.

“Được rồi, việc tư nói xong, chúng ta liền tiến hành chính sự đi.”

Chúc Liên Chi gật đầu, đem đồ vật cất đi.

“Người tối hôm qua nằm mơ sao?”

“Không có, rất kỳ quái.”

“Người, tuần này có bao nhiêu mộng?”

“Hai mươi mốt... Hai mươi hai... Nhớ không rõ.”

“Lại là mơ tới chính mình có rất rất nhiều thân phận khác nhau sao?”

“Ừm.”

“Người nhớ toàn bộ nội dung sao?”

“Có chút có, có chút không.”

Về đến nhà chị đã làm tốt bữa trưa, gần quá quá mệt mỏi mà nàng ngưng giả bộ, dĩ vãng Chúc Liên Chi đều là đơn giản một mình quyết đồ ăn.

“Thế nào?” Chúc Trường Cửu gấp món ăn cho em mình.

Chúc Liên Chi lắc đầu một cái, hắn nói không được. Bất quá hắn là có cảm giác gần đây so với trước đây không giống nhau, hay là do tối hôm qua không có nằm mơ đi.

Chúc Trường Cửu không lên tiếng, tiếp tục gấp đĩa rau. Sau khi cơm nước xong Chúc Liên Chi giúp đỡ rửa chén, lúc đi ra phòng khách nhìn thấy trên tivi chiếu kịch bá cẩu*, ngơ ngác mà ngồi vào ghế salông xuất thần.

Cuối cùng vẫn là Chúc Trường Cửu xử lý xong rác rưởi trở về, nhìn thấy đệ đệ lại mộc* như thế ngồi ở trên ghế salông, lên tiếng gọi hắn trở về phòng.

(mộc=không biểu tình)

Bạn gay ta gả: Thế nào? “ảo giác” khá hay

Liên Chi cộng trùng: Ân

Bạn gay ta gả: Vậy hôm nay đề cử cho người cái chữa trị đi, thật, chữa trị, “lường gạt” cũng là thích quân, bất quá chủ dịch hợp tác là người ta rất chán ghét, tên là Nở nụ cười khuyên thành, không đề cập tới chủ dịch, được cái nội dung vở kịch còn có hậu kỳ rất tốt, ta rất yêu thích ED, lá sen đại đại tướng, rất yêu đẹp!

Liên Chi: Tốt

Bạn gay ta gả: Đúng rồi, người có muốn tới nghe PIA hay không a

Liên Chi:?

Bạn gay ta gả: Chúng ta đều là chơi PIA, không chuyên nghiệp như vậy, chỉ đọc chơi hi hi

Bạn gay ta gả: Tối không?

Liên Chi: Ta sẽ không

Bạn gay ta gả: Không có chuyện gì không có chuyện gì! Cùng nhau chơi đùa thôi =3=

Sau đó bạn gay lại chỉ Chúc Liên Chi cách download và đăng kí YY, lại tỉ mỉ giới thiệu lại công năng của YY với cách sử dụng, rồi để lại một chuỗi số dãy kênh.

5. Chương 5: Lần Đầu Tiếp Xúc

Tiến vào kênh nghe được mấy em gái đồng thời nháo, rất là sung sướng. Chú ý tới sự tiến vào của hần, liền ồn ào kêu hần nhanh mở mạch.

“Này?”

Thần đại nhân mặt thứ:!!

Bạn gay ta gả:!!

Ta không phải bạn gay: Không phải nói là em gái à! Tiểu gả người cái đồ lừa gạt!

Gần nhất chết ở bên trong hậu kỳ: Công âm không sai a, 0. 7 trở lên, rất có từ tính

Gần nhất chết ở bên trong hậu kỳ: Đừng nhìn ta (o)// bệnh nghề nghiệp

Tiểu gả mở ra mạch, “Liên Chi người dĩ nhiên không phải em gái!”

“... Đúng vậy.”

“Ta vẫn nghĩ người là em gái.” Tiểu gả đã cất lên tiếng khóc.

“Ta cho rằng người thích xưng hô như vậy.” Chúc Liên Chi bị chọc phát cười, hiếm khi nói một chuỗi dài.

“Hần tử cũng rất mạnh rồi!” Một em gái mở miệng nói, “Đến đến đến, chúng ta đồng thời đến đọc thử kịch!

Ta không phải bạn gay: Đọc thử kịch than bùn!

Gần nhất chết ở bên trong hậu kỳ: Chính là! Chúng ta cần giao lưu thêm cảm tình!

Tiểu gả bên này QQ cùng Chúc Liên Chi balabala một đồng lớn, sau đó nghĩ đến chính sự hỏi Chúc Liên Chi tại sao đưa BGM* mà không có hồi âm, đồng thời gửi một phần kịch bản và lời kịch.

Bạn gay ta gả: Chúng ta dự định PIA cái này

“Tài khoản YY của ta là Ta không phải bạn gay, Liên Chi người gọi ta tiểu không là được rồi, ta chính là tiểu gả bạn gay ~” tiểu không cũng online.

“Ta không bình thường dùng tài khoản của ta, Liên Chi người gọi ta oanh nguyệt đi, hai người khác là bên trong với tiểu gả người biết, cuối cùng cái kia người gọi nàng mặt thứ là được.” Oanh nguyệt sang sảng mà giới thiệu sơ lược.

Chúc Liên Chi ừ một tiếng, sau đó tắt mạch nghe mấy em gái chấn chỉnh tinh thần* đứng dậy PIA.

Mặc dù so với những kịch truyền thanh hần đã nghe, này mấy cái em gái có hơi khô khốc, thế nhưng Chúc Liên Chi có thể cảm nhận được các nàng rất chăm chú, làm hần cũng có một ít cảm xúc.

Chúc Liên Chi mím mím môi, đột nhiên cảm thấy có chút căng thẳng, còn có một chút kích động.

“Liên Chi, người cùng mặt thứ thử phối đoạn này đi.” Tiểu không bắt chuyện, không muốn để cho Liên Chi một người trầm mặc.

Mặt thứ cũng mở miệng nói rằng: “Ta phối B đi, ta thả nhạc đệm, Liên Chi không cần sốt sắng~ ”

Âm nhạc bối cảnh cảnh mới vừa vang lên, Chúc Liên Chi liền cảm giác da gà trên cánh tay đứng dậy. Hần có chút hoảng hốt vào thử, rõ ràng một chuỗi lớn lời kịch hần nên nhìn liền không nhớ nhưng, nhưng là —— “Ngọc nhi, chuyện bây giờ đã biến thành như vậy người còn không biết thừa nhận sai sao? Người rốt cuộc muốn phạm bao nhiêu sai lầm mới hiểu!”

Sau khi một chỉnh đoạn Chúc Liên Chi đã hoàn toàn không thể chú ý đến cái khác, hần giống như tiến vào cái lĩnh vực nào đó, toàn thân tâm* thấm vào trong đó, nhân vật cười, hần liền cười, nhân vật tức, hần liền tức. Tế bào khắp toàn thân hoàn toàn vì vui mừng khôn xiết mà biểu đạt ra vui sướng, kích động.

(thân tâm=thân thể+tâm trí)

Gần nhất chết ở bên trong hậu kỳ: = =

Ta không phải bạn gay: = =

Bạn gay ta gả: = =

Gần nhất chết ở hậu kỳ bên trong: Liên Chi đúng là lần đầu sao?! Mặc dù có vài chỗ khá là non nớt, thể nhưng cảm tình mạnh thật a! Thiếu niên! Đến theo ta phối kịch đi!

Bạn gay ta gả: Oanh nguyệt, bệnh nghề nghiệp của người...

Chờ đến tối lúc tắm, Chúc Liên Chi xòe bàn tay để nước nóng tùy ý tràn ra trong lòng bàn tay, hần cảm thấy, hần như đã sờ một vật gì đó, thể nhưng không có nắm lấy.

Hơi lạnh: Ngày hôm nay thế nào?

Hơi lạnh: Được rồi câu này ta không biết nói bao nhiêu lần

Liên Chi: Yêu thích

Hơi lạnh: hey hey hey*??!(hey hey hey- :diễn tả sự bất ngờ)

Liên Chi: PIA hí

Thời khắc này, trong đầu Lãnh Thích có món đồ gì chọt lóe lên nhưng không nắm lấy, hần đột nhiên có một loại trực giác, rất nhanh, rất nhanh hần liền có thể phát hiện Chúc Liên Chi vẫn luôn đang suy nghĩ gì.

Hơi lạnh: Hứng thú? Ham muốn?

Liên Chi: Một chút

Hơi lạnh: Bất quá cũng muốn chúc mừng người. Bây giờ có thể cảm thấy mong muốn đi làm một chuyện gì đó sao?

Liên Chi: Rất kỳ quái

Hơi lạnh: Ha ha ha, đi ngủ sớm một chút, ngày mai nhớ đừng tới trễ

Liên Chi: Sao sao đất

Hơi lạnh:...

Hơi lạnh: () tên khốn kiếp nào chỉ người?!

Liên Chi: Không phải chúc ngủ ngon?

Mấy em gái kia nói như vậy a, ngủ ngon với sao sao đất gần như là một, không thể dùng sao?

Hơi lạnh:...

Hơi lạnh: Sao sao đất.

Chúc Liên Chi gạt gù, tắt máy vi tính đi ngủ.

Tại đầu kia máy vi tính cơn buồn ngủ của bác sĩ Lãnh là hoàn toàn không có, cảm giác mình lại xoắn xuýt.

Thích quân: Phát hiện đứa bé kia càng ngày càng đáng yêu, làm sao bây giờ.

Bình luận 1: Bắt!

Bình luận 2: Vân vân... Lam hài nào?

Bình luận 3: Họa phong giống như bắt đầu đáng vẽ không đúng.

6. Chương 6: Cùng Lãnh Bác Sĩ Hẹn hò (ngộ)

Cùng người nhà ăn xong điểm tâm, Chúc Liên Chi như nghĩ đến cái gì.

“Buổi chiều.”

Trong phòng bếp, Chúc Trường Cửu đầu không nhắc mà giải thích, “Ý của hần là buổi chiều có việc.”

Claude tiên sinh đặt điều khiển ti vi xuống ló đầu hỏi, “Muốn đi nơi nào?” Lâm nữ sĩ bên cạnh không yên tâm hỏi, “Đi một mình?”

Chúc Liên Chi lắc đầu: “Phim.” Lại bù thêm một câu “Cùng bác sĩ Lãnh.”

“Con ngày hôm nay trả lời tận bốn chữ*, tâm tình rất tốt sao?” Lâm nữ sĩ bát quái theo sát Claude tiên sinh đồng thời ló đầu nhìn về phía Chúc Liên Chi ngồi ở một bên bàn ăn.

(*có từ hey(diễn tả sự ngạc nhiên) ở đây nhưng mình chả biết dịch sao)

Chúc Trường Cửu làm xong chuyện cuối cùng từ bên trong đi ra, cũng kéo cái ghế bên bàn ăn ngồi xuống, “Xem ra, đi một chút cũng là chuyện tốt, muốn đi chỗ nào? Muốn ta hay cha lái xe đưa người sao?”

“...” Chúc Liên Chi lắc đầu, “Đón xe.” Sau đó lấy ra vé xem phim cho chị xem.

Chúc Trường Cửu nhìn thời gian cùng tên phim, “Này thật giống phim tình cảm a, hình như đánh giá rất tốt, cảm động vạn ngàn thiếu nữ thần mã. Trên tay kia là cái gì?”

Chúc Liên Chi cúi đầu, “Bác sĩ.”

Chúc Trường Cửu ý tứ sâu xa gật đầu, không rõ vì sao Chúc Liên Chi đến bên ba mẹ cướp TV.

Thành phố X khí trời từ trước đến giờ đều lạnh, Chúc Liên Chi hôm nay mặc một bộ màu trắng mũ liền với ống tay áo, bên trong là áo lót màu trắng, hạ thân phối với quần kaki đen, phối hợp xuất chúng với ngũ quan lại có vẻ đặc biệt đẹp đẽ. Mặc đồ này vào tháng chín ở thành phố X thì có hơi nóng, thế nhưng đợi lát nữa tiến vào rạp chiếu phim thì sẽ không.

Đứng ở ven đường chờ đợi một hồi, thấy xe Lãnh Thích đến.

Bác sĩ Lãnh ngày hôm nay không mặc áo blue trắng, hần mặc áo sơmi trắng, thời điểm thân ảnh thon dài từ đằng xa đi tới đặc biệt như một người mẫu, bình tĩnh thong dong lại mang theo một loại khí chất tự tin.

“Ngày hôm nay rất tuần tú mà!” Có lẽ do không ở phòng khám, bác sĩ Lãnh ngày hôm nay đặc biệt gần gũi, cư xử như bằng hữu. Hần tới gần Chúc Liên Chi liền tẩy máy tay chân, hần đưa tay lên đầu Chúc Liên Chi, dùng sức mà xoa tóc của hần.

“...” Chúc Liên Chi yên lặng mà bị đùa giỡn.

Hai người tiến vào rạp chiếu phim, bác sĩ Lãnh mua cho hần đồ uống, liền lôi kéo hần đi vào.

Nhiệt độ đột nhiên giảm xuống làm Chúc Liên Chi có chút không quen, hần cầm đồ uống đi theo phía sau bác sĩ Lãnh, hai người tìm tới chỗ ngồi xuống.

“Ta tìm một bộ có người nói rất cảm động, xem một chút đi, người cũng không nên khóc nhè.”

Đương nhiên câu nói này chính là một câu đùa.

Bác sĩ Lãnh vẫn không có nhìn chăm chăm màn hình trái lại lại quan sát vẻ mặt Chúc Liên Chi, mà Chúc Liên Chi đương nhiên không biết gì cả mặt không cảm xúc xem đoạn kết.

Trong rạp chiếu phim bầu không khí cực kỳ tốt, mặt Chúc Liên Chi vẫn tê liệt, một điểm biến hoá cũng không có.

Bác sĩ Lãnh biểu hiện lúc đầu rất lớn, hần kéo tay Chúc Liên Chi đi ra ngoài, lại mua vé một bộ phim khác sắp chiếu.

Hai người ngồi ở phòng cà phê gần đó chờ, bác sĩ Lãnh hết sức nghiêm túc mà nói với hần.

“Đến thử cười theo ta, dùng ngón tay kéo thành một độ cong.” Nói rồi thực hiện ngay.

Chúc Liên Chi mặt không cảm xúc mà nhìn, cuối cùng phát biểu cảm tưởng.

“... Ngốc.”

Lãnh bác sĩ nhin xuống, “Đệt!”

Rốt cục đợi được đến lúc phim chiếu, hai người lại ra trận.

Bác sĩ Lãnh mua vé một bộ phim kinh dị, bầu không khí cũng đặc biệt quỷ dị, thời điểm chiếu phim còn thỉnh thoảng có tiếng hô căng thẳng của khán giả.

Lãnh Thích lần thứ hai quan sát biểu hiện của Chúc Liên Chi, hẳn lần này quan sát càng cẩn thận, chỉ lo lỗ một điểm.

Chúc Liên Chi mặt vô cảm nhìn phim đang chiếu cảnh quỷ quay đầu lại nắm vai nữ chính dọa giết, lúc ánh sáng phẳng phát lóe quang con mắt ngọc thạch như có điểm biến hóa.

Lãnh Thích nghi hoặc, hẳn tỉ mỉ cân nhắc ý tứ bị bao hàm bởi cặp mắt kia..., vai nữ chính sắp chết ánh mắt người như thế là thế nào? Này này người đến cùng là vì sao?

Sau đó Lãnh Thích lại thay đổi thành một bộ hài kịch, hai người dần vật đến tối chín giờ mới kết thúc. Lãnh Thích lái xe đưa Chúc Liên Chi trở về.

“Phim có hay không?” → Lãnh Thích có chút không biết nói gì.

“Ừm!” → ngữ khí Chúc Liên Chi có chút biến hoá.

“... Lần đầu xem phim kinh dị?” → Lãnh Thích hắc tuyến

“Ừm!” → Chúc Liên Chi lần đầu có vẻ rất vui vẻ.

“...” → người hiểu, không nói.

Cùng Lâm nữ sĩ Claude tiên sinh Chúc tiểu thư từng người nói lời tạm biệt, bác sĩ Lãnh lái xe về đến nhà, sau đó sẽ cùng Tô Mục* chơi náo loạn một hồi mới đi tắm rửa.

(*thú nuôi của bác sĩ)

Sau khi tắm xong hẳn cầm bút máy ở trên sổ tay viết:

1, kỳ thực khá là yêu thích xem kịch, phim, có thể tại vì nhân vật nào đó;

2, xem xong đều hoặc thất thần, hoặc mơ;

3, thích suy nghĩ;

4, hứng thú với nhân vật trong phim;

Đem sổ khép lại, Lãnh Thích vuốt cằm hồi tưởng chuyện ngày hôm nay, hẳn cảm thấy cùng bạn học

Chúc ra ngoài chơi vẫn tương đối vui vẻ, mặc dù đối phương đều là gương mặt tệ liệt không biết đang suy nghĩ gì, thế nhưng hẳn đã bắt được một đầu mối, cẩn thận suy đoán, một số việc liên bày ở trước mắt.

Bạn học Chúc, thực là đáng yêu a.

Bác sĩ Lãnh lộ ra một cái đuôi sói to tự nở nụ cười.

Một bên khác, Chúc Liên Chi ở nhà bị người dò hỏi liên tiếp đột nhiên hắt hơi một cái.

Đúng rồi, quên đem USB trả lại bác sĩ Lãnh.

7. Chương 7: Lâm Nữ Sĩ Xin Nhờ

Lâm Thích mới vừa xuống xe muốn mở cửa phòng khám, liền nhìn thấy bên cạnh một người như đã chờ thật lâu nhìn hẩn vấy tay.

“Bác?”

Lâm nữ sĩ nắn nắn dây túi xách, mặt mang nụ cười nhã nhặn “Chào buổi sáng, bác sĩ Lãnh.”

Lâm Thích vội vã mở cửa nghênh đón nàng đi vào, cũng giúp nàng rót chén trà.

“Hôm nay tới đây là vì?”

“Việc người nói với ta, ta đã cùng cha nó thương lượng, thế nhưng có một số việc, bác sĩ Lãnh...” Lâm nữ sĩ đặt chén trà xuống, “Bác sĩ người giúp chúng ta đi QAQ ”

Lâm Thích đã tập thành thói quen loại manh này, “Liên Chi không phải đang chuẩn bị vào đại học sao? Nhìn thành tích của hẩn, ta cảm thấy hẩn là có thể thi vào học viện điện ảnh X.”

“Cũng không phải chỉ có cái này, Liên Chi mới vừa tìm được mục tiêu của mình, thế nhưng ta với ba nó công việc bận rộn, chị của hẩn gần đây lại hết hạn nghỉ ngơi, nói thật một người ở bên cạnh chăm sóc hẩn, dẫn dắt hẩn lại không có, vì lẽ đó ta tới là để thỉnh bác sĩ Lãnh tiếp tục trị liệu QAQ...”

Lâm Thích nghĩ đến cái người ngờ ngác kia, cũng rất là không yên lòng, cũng không phải đối với năng lực học tập của người kia mà không yên lòng, mà là một loại biết rõ đối phương có thể làm được, nhưng vẫn là sợ đối phương có gì đó bất ngờ —— không yên lòng.

Cuối cùng Lâm Thích vẫn là không lấy lập trường của bác sĩ tư nhân đón lấy lời xin nhờ này.

“Ta đưa cho người tài liệu liên quan đến diễn xuất đã nhìn chưa?” Lâm Thích một bên viết văn kiện một bên gọi điện thoại.

“Nhìn, rất hữu dụng.”

Lâm Thích không nhịn được cười, “Người trước đây chẳng muốn lật sách, hiện tại quả nhiên là liên quan đến hứng thú là sẽ làm tất cả.”

“Ừm.”

“Làm sao?” Ở chung lâu vậy, Lâm Thích luôn có thể ngay lập tức phát hiện ý tứ Chúc Liên Chi.

“Bị Oanh nguyệt kéo đi phối kịch... Rất thú vị.”

“Tên gọi là gì? Đã phối xong? Lúc nào ra? Ta sẽ nhớ download nghe!”

“...” Bên kia Chúc Liên Chi do dự hồi lâu, khó khăn bỏ ra năm chữ: “(thời gian không chờ ta).”

Đối với Chúc Liên Chi hiểu rõ đến vô cùng thấu triệt Lâm Thích khinh bỉ, “Những vấn đề khác đều không trả lời sao?”

“...” Trầm mặc.

“Chà chà, thật đau lòng a.”

“...” Tiếp tục trầm mặc trầm mặc.

“Ai, muốn biết sự tình của bằng hữu còn phải đi baidu a.”

“Phối xong hậu kỳ nói tuần sau ra người nhớ tới nghe rồi nói cảm tưởng ngủ ngon.” Chúc Liên Chi một hơi nói, biểu thị muốn cúp điện thoại.

Lâm Thích xoay bút máy, mặt đầy ý cười hỏi: “Không nói sao sao đắt sao?”

Phải biết Chúc Liên Chi bị hẩn mặt đối mặt giải nghĩa ý tứ từ ngữ này sau đó... về mặt quả thực không thể càng khả ái.

“... Hạnh.”

Lãnh Thích nhìn bỏ xuống điện thoại, ý cười dừng cũng không ngừng được.

Nha đúng rồi. Hắn chuyển hướng sang máy vi tính bên tay phải, trên bàn phím gõ gõ xuống “thời gian không chờ ta”, loại bỏ các loại tin tức liền nhìn thấy cái báo trước thiệp mời.

Chủ dịch: Lập trùng; nở nụ cười khuyên thành

Nhìn thấy cái tên trên hàng chữ này, Lãnh Thích híp híp mắt.

Lại ba tháp ba tháp* trên bàn mấy lần, mở ra một trang chủ blog, quả nhiên là người kia trước sau cá tính.

*tiếng đánh máy

Nở nụ cười khuyên thành v: Ngày hôm nay cà phê uống rất ngon nha. [hình ảnh]

Năm đó bởi vì hợp tác làm (lương gạt), người này cũng không có che giấu xu hướng tình dục của mình, mỗi ngày tìm hắn nói chuyện thực sự một người mà không có tự mình biết mình, khi đó bị truyền CP hai người đều đổ một trận. Bất quá hắn nói thẳng chính mình là thẳng nam xin hắn tự trọng, người này liền không dám cố ý nói chuyện ám muội.

Mở ra bình luận:

Bình luận 1: Bức ảnh PS đến quá mức rồi nha –

Bình luận 2: Lầu trên người là tình yêu chân thành mà đoạt sô pha? Người không có này ngũ quan cơ sở như thế nào đi nữa PS đều sẽ không đẹp để

Bình luận 3: Khuyên thành chụp thật là xinh đẹp!

Bình luận 4: Khuyên thành không hổ là yêu nghiệt mỹ nhân nha! Máu mũi của ta!

Bình luận 5: [bye bye] khuyên thành a, ta có thể cầu người đừng cùng nam thần của ta truyền “Scandal” nha

Lãnh Thích liếc mắt nhìn liền cảm thấy tẻ nhạt mà đóng lại, người này tốt nhất đừng nháo ra chuyện gì, bằng không...

Ai nha, đúng rồi trước hết xem báo trước, lần đầu của bạn học Chúc a

~Chúc Liên Chi hắt hơi một cái, ngẩng đầu nghi ngờ, điều hòa không mở a? Lắc lắc đầu đem thư khép lại, đến xem bảng giờ giấc trên bàn, ngày mai buổi sáng cùng buổi chiều đều có khoá biểu diễn.

Chờ vì tính đóng lại, bé ngoan Chúc Liên Chi lên giường ngủ.

Đêm nay thời gian qua đi hồi lâu mà lại mơ một giấc mơ, lại không biết mình mơ tới bao lâu trước đó, chính mình mặc áo blouse trắng, đứng ở trước mặt bác sĩ Lãnh.

Lần này, hắn thấy mình cầm roi, đứng ở trong phòng làm việc của bác sĩ Lãnh, hắn mạnh mẽ quát một roi lên đất, khí cụ đen* khí thể mà ngẩng cao muốn tay bác sĩ Lãnh nắm. Lãnh bác sĩ như một con khuyển* cỡ lớn, ngồi ở trước mặt mình tựa trên ghế rất nghe lời mà đáp lại vươn tay ra ——

*con bird ấy

*chó

Hơn nửa đêm, Chúc Liên Chi bị ác mộng thức tỉnh.

... Không có chuyện gì không có chuyện gì, cách thức hóa đi.

Ngủ tiếp.

8. Chương 8: Anh Hùng Người Như Thế Nguơ Người Nhà Biết Hay Không

Học xong khoá biểu diễn vẫn chưa hết thòm thèm mà về đến nhà, Chúc Liên Chi bị người nhà hoảng hoảng hốt hốt hỏi thăm mà bay vào phòng.

Người nhà họ Chúc có thể cảm nhận được gần đây con mắt Chúc Liên Chi sáng hơn...

Mở máy vi tính ra, QQ tự động đăng ký —— đây là kết quả của ngày nào đó Chúc Liên Chi bị bác sĩ Lãnh dạy dỗ kỹ xảo rất lâu đọng lại —— hần cầm lấy xếp thư cao bên cạnh, cảm thấy tâm tình cực kỳ tốt.

Bạn gay ta gả: Liên Chi! FT đi lên không!

Bạn gay ta gả: Nỡ nư cười khuyñh thành cũng đi, người không muốn đi thì nói với ta

Oanh nguyệt: Biết rõ có cái FT thả báo trước, đi không?

Nỡ nư cười khuyñh thành: Thanh âm người trong trailer thật dễ nghe, người cảm thấy biểu hiện của ta được không?

Nỡ nư cười khuyñh thành: Vẫn là không có onl sao? Yêu một người thật là khổ sở

Nỡ nư cười khuyñh thành: Yêu cà phê thật là khổ nha

Nỡ nư cười khuyñh thành: [hình ảnh]

Chúc Liên Chi nhấn tin cho tiểu gả và oanh nguyệt, đáp ứng đi FT, ngược lại hần hiện tại tâm tình xác thực rất tốt, cho dù có người muốn hần nói một chuỗi lớn lời vô ích hần cũng đồng ý.

Lại nhìn tới tin tức vị tử hồng hợp tác cùng mình kia, con mắt Chúc Liên Chi nhìn chỗ sáng nhần:

Liên Chi: Có đúng không

~Người cái hùng hài tử, tâm tình tốt cũng không thể vào lúc người khác u buồn gửi cái cuộn sóng tuyến đi a.

Nỡ nư cười khuyñh thành:...

Từ lần hợp tác đến nay, biểu hiện của hần hết sức rõ ràng, từ ôm bắp đùi ta đến theo ta CP hay sủng ta thành nữ vương, thế nhưng người này lại cuối cùng chặt đứt liên hệ bộ như thế, đặc biệt khó hiểu. Hần đang nghĩ, có muốn hay không đổi cái kịch này thành nhìn công hai, chỉ cần cùng với hần thành CP bảo đảm hần sẽ thành hồng.

Ngày thứ hai chín giờ tối FT:

“Công quân chúng ta là người mới đây, đến cùng đại gia chào hỏi đi!” Người chủ trì tận lực làm thêm sinh động bầu không khí hiện trường, dưới đáy phần bình luận một đồng lớn các loại tin.

Người qua đường: Ta chỉ là đến xem trò vui.

Người qua đường fan: Cảm giác kịch vẫn được, tới nghe FT một chút

Người qua đường anti-fan: Tại sao lại là khuyñh thành

Tình yêu chân thành fan: Khuyñh thành anti-fan gây gây gây!

Tình yêu chân thành anti-fan: Nơi nào có khuyñh thành nơi nào thì có chúng ta!

Chúc Liên Chi mở mạch ra, “Các người khỏe.”

... Không còn?

Thật không còn a!!

Người chủ trì biểu thị áp lực rất lớn, “Ha ha ha công quân cao lạnh đây, quân khuyñh thần fans đến chào hỏi đi.”

Khóe mắt hai mí của Lãnh Thích bí mật tới nghe Chúc bạn học FT co rút, kia không phải cao lạnh, là chẳng muốn nói nhiều.

Sau đó sự tình trở nên không thể ngăn cản là bởi vì người chủ trì hỏi công quân một câu được quân như thế nào, kỳ thực nếu mà nói càng ám muội kịch này có thể liên càng náo nhiệt.

Thế nhưng, công quân chỉ nói một chữ.

“Phiền.”

Người qua đường: Đại hiệp người hảo người X

*trâu= mạnh (thì phải, ít nhất mình nghĩ thế)

Người qua đường fan:... Có phải là cách ta nghe không đúng lắm?

Người qua đường anti-fan: Chuẩn, công quân ta đối với người người qua đường chuyển thành fan

Tình yêu chân thành fan: Anti-fans người có phải là muốn chết a,muốn khuynh thành thành hồng a, nghĩ hay lắm, khuynh thành fans không khó, chúng ta yêu người

Tình yêu chân thành anti-fan: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha hi hi hi hi há há há há

Sau khi Lập Trung(Chúc) bị những người ái mộ chỉnh đến các loại thảm, còn có lão triền fan vừa YY vừa QQ mà mắng.

Lãnh Thích biết rõ vào lúc này thì hẳn dù có làm gì đi nữa làm cũng không thể cứu vãn, cho dù hẳn che chở cho Chúc Liên Chi, cũng chỉ có thể bị chỉnh, thế nhưng hẳn không nhận được, lấy nickname phát ra cho người chủ trì, lại cho Đại phu nhân phát ra tin tức về cái hiện trường kịch này.

Thích quân lục mã bị ôm đến mở mạch, đèn xanh nhấp nháy.“Bảo bối nhi về nhà.”

Đang suy tư làm sao dùng ít sức nhấn bình luận thô tục Chúc Liên Chi nghe được thanh âm quen thuộc, “A?” Một tiếng.

“A cái gì đồ ngốc, đi.” Sau đó dưới mạch, mặc kệ những bình luận của fans hẳn nghe tiếng mà đến hay những người khác gọi đến

Chúc Liên Chi “Ồ” một tiếng rồi đóng mạch.

Thích quân: Hẳn chỉ là ăn ngay nói thật thôi.

Bình luận 1: Đại thần ta sẽ vì người mà chiến!

Bình luận 2: Fan cuồng à, bộ dáng người rõ ràng là không có lý trí a, vẫn là ta fan thẳng ngốc kia à

Bình luận 3: Đại thần các người quan hệ gì nói cho chúng ta được không!

Bình luận 4: Lập trung là fan cuồng được sao?* Ngốc mạnh ngốc mạnh 233

Hơi lạnh: Có mấy lời nghe một chút thì được nhưng đừng để trong lòng.

Hơi lạnh: Bởi vì những câu nói kia đều có tâm tư của mình, căn bản không thể cho thấy ý nghĩa hay hàm nghĩa nào cả.

Liên Chi: Người dễ tâm

Hơi lạnh: Đương nhiên là dễ tâm

Liên Chi: Ngược lại ta chỉ để ý người

Chúc Liên Chi tắt máy vì tính nhấn tin cho bác sĩ Lãnh, thêm quá nhiều bạn tốt làm hẳn chẳng muốn suy nghĩ lựa chọn phương pháp nhanh nhất.

—— bên kia gò má bác sĩ Lãnh có điểm nóng mà nhìn màn hình, là ai dạy đứa nhỏ này nói câu nói như thế a! Hẳn chỉ muốn nói... Dạy rất tốt!

Bị phát hiện kể vật bác sĩ Lãnh cầm lấy điện thoại, cảm thấy tốt đến ngọt ngào lại buồn phiền mà kiểm tra tin nhắn.

Nên làm thế nào để chiếm đứa nhỏ này thành của riêng mình đây?

Chúc Liên Chi: Đóng máy vì tính

Lãnh Thích: Ân (*/*)

Chúc Liên Chi: Bác sĩ người làm sao thế?

Lãnh Thích: Ngày mai có lớp không? Ta mang người ra ngoài ăn a

Chúc Liên Chi: Không, hảo

Lãnh Thích: Tốt, ngày mai lái xe đi tiếp người (*/*)

Sau khi sóng lớn mãnh liệt vẫn là gió êm sóng lặng không phải vì hai người bên dưới mà là Nở nụ cười khuynh thành cao thanh bị tung ra bức ảnh khuôn mặt không photoshop, làm đông đảo tình yêu chân thành riu rít khóc tố các anti-fans khiến đại thần ần thân.

(Tác giả có lời muốn nói:

Không, mã bị khoanh tròn mộc có phát hiện =^=)

N: chỉ có 1 lời: khả năng chém tăng lên vượt bậc với chương này và nhận ra sức mạnh siêu nhân của U đối với QT

U: Lâu ko đọc truyện ngọt thế này

9. Chương 9: Lần Thứ Hai (lầm) Hẹn Hò

Ngày hôm nay bác sĩ Lãnh rất dễ tâm ăn diện một chút, xịt nước hoa, tự tin mà đi ra cửa.

Bạn học Chúc vẫn mặc trang phục đơn giản, thế nhưng địch không nổi nhan sắc trời sinh lại có vẻ đặc biệt đẹp đẽ.

Chúc Liên Chi thấy biểu tình “Cảm giác đệ đệ phải lập gia đình ” trên mặt chị ưu thương mà ngồi vào Lãnh Thích xe.

“Ta thất giây an toàn cho người!”

Ngày hôm nay Chúc Liên Chi nhìn thấy Lãnh bác sĩ rõ ràng đặc biệt nhiệt tình, gạt đầu ra hiệu, ngược lại có thể đỡ tổn sức.

Lãnh bác sĩ tháo hết dây an toàn trên người mình, sau đó cúi người tới gần, tay trái đem bên kia dây an toàn kéo, cả người dường như đem Chúc Liên Chi ôm vào trong lòng.

Lãnh Thích: Khà khà khà

~Chúc Liên Chi: Bác sĩ ngày hôm nay thật giống như xịt nước hoa... Có điều rất thơm.

“Ngày hôm nay đưa người ăn đủ loại món ngon, đầu tiên chúng ta đi ăn sớm một chút ~ ”

Xuất phát nào!

Sau 2 giờ chiều ánh mặt trời rơi xuống tử kính, uyển chuyển uốn lượn tới dưới chân hai người. Lãnh Thích nhìn Chúc Liên Chi cau mày ăn kem hần cổ ý mua, cười đến rất là hài lòng.

“Thế nào? Ăn ngon không?” Lãnh bác sĩ chống cằm, mắt tràn đầy ý cười.

“Ừm.”

Lãnh bác sĩ không khỏi lại khinh bỉ: “Người không thể dùng hai chữ hình dung sao?”

“Ừ.”

“... Đệt.”

Chúc Liên Chi rốt cục giải quyết xong cái thứ vừa ngọt ngào vừa lạnh lẽo ngẩng đầu lên nhìn, đối với Lãnh bác sĩ dù bận vẫn ung dung nhìn chằm chằm tình trạng của hần biểu đạt một hồi nghi hoặc.

Có lẽ vì bầu không khí quá tốt, vốn là muốn ôm cây đợi thỏ nhưng tương lai còn dài nên Lãnh Thích đứng lên đi tới bên cạnh hần phủ quá thân, lấy thân hình chính mình che chắn hành động hai người —— Chúc Liên Chi lại ngửi thấy mùi hương đó, chính là khi Lãnh bác sĩ thay hần thắt dây an toàn.

Môi lưỡi quần quýt ngọt ngào chán lại nhu nhu.

“...” Chúc Liên Chi trợn mắt lên nhìn Lãnh Thích ngồi dậy.

Lãnh Thích thẳng thắn hỏi: “Thích không?”

“... Ân.”

Lần này đổi thành Lãnh bác sĩ trợn mắt, “??”

Chúc Liên Chi không tiếp tục nói nữa, đẩy cái ghế ra đứng lên đi vòng qua Lãnh Thích đến quầy hàng tính tiền.

Trên đường trở về bầu không khí giữa hai người vẫn vô cùng hài hòa, Lãnh Thích chủ động thay Chúc Liên Chi đeo dây an toàn, thỉnh thoảng trò chuyện một câu, lúc xuống xe Chúc Liên Chi đáp lại bằng nụ hôn chuồn chuồn lướt.

Lãnh bác sĩ mãi đến khi về đến nhà vẫn cứ tưởng mình đang nằm mơ.

Quả thực quá thuận lợi, hơn nữa Chúc Liên Chi thần nhiên mà ngoài ý muốn, trong ý nghĩ của hần, hoặc là hần theo đuổi nửa năm một năm, hoặc là hai người vừa yêu vừa hận, đúng là không nghĩ kết quả lại tốt đến thế.

Cuối cùng Lãnh bác sĩ vẫn là không nhận được bùm mặt ở trên giường lăn.

Đúng rồi, trước tiên phải nhấn một cái tin.

Lấy tốc độ cực nhanh nhấn ra một cái tin dài cho Chúc Liên Chi, Lãnh bác sĩ tiếp tục ở trên giường lăn.

Vù ——

Hồi âm! Lãnh Thích vội vàng cầm điện thoại di động mở ra xem.

Chúc Liên Chi: Ân, rất vui vẻ, chờ mong lần gặp mặt sau.

Trước đó hần nhấn tới Chúc Liên Chi để xác định quan hệ, lại nhìn hồi âm Chúc Liên Chi... Lãnh Thích sống hơn hai mươi năm mới tình đầu cứ nhiên là HE?!

Bất quá đứa nhỏ này làm sao có thể bình tĩnh như thế, chính mình tuổi tác khá lớn vẫn là hần tuổi tác khá lớn a.

Lãnh Thích: =3= lần sau đi nơi nào

Chúc Liên Chi: Theo ta dạo học viện điện ảnh X

Lãnh thích: Ân được!

Quả nhiên quan hệ bất đồng lời nói liền nhiều hơn. Lãnh bác sĩ chà chà sách mà nhìn tin nhắn, đặc biệt là câu nói này, cỡ nào chủ động hẹn hò a.

Chúc Liên Chi: Ta là lần đầu in relationship (hẹn hò), rất nhiều chỗ ta không hiểu, tính cách ta người biết, vì lẽ đó ta sẽ cố gắng nói nhiều không cho người cảm thấy là đơn phương tình nguyện

Lãnh Thích: Ta cũng là mới tình đầu, nhiều năm như vậy vẫn là lần đầu, muốn đi cùng với người, người không nói lời nào ta cũng yêu!

Chúc Liên Chi: Ta cũng yêu người

Lãnh Thích: (* / *)

Đôi này: mới tiến cấp thành cặp tình nhân ngớ ngẩn →__→

Lãnh Thích lại cân nhắc đến rất nhiều chuyện sau này, ví dụ như tương lai chăm sóc như thế nào, khi đó Chúc Liên Chi có khả năng làm diễn viên, kết hôn thì đi đâu hưởng tuần trăng mật,.. đương nhiên hấn hiện tại chú trọng nhất vẫn là vấn đề gần nhất của họ —— bố mẹ hai bên.

Hấn nghĩ tới mẹ mình tái hôn nửa năm trước, thở dài, rảnh rồi come-out một lần vậy. Hấn sẽ cố gắng.

Muốn tăng độ thiện cảm với bố vợ (Claude tiên sinh) mẹ vợ (Lâm nữ sĩ) chị vợ (Chúc tiểu thư) a.

Chỉ là hấn không ngờ tới bên kia Chúc Liên Chi so với hấn còn muốn hành động nhanh hơn.

Bữa tối, Chúc Liên Chi thả bát đĩa xuống.

“Ta với Lãnh bác sĩ cùng nhau.”

Nhất thời, người nhà họ Chúc cảm nhận được thiên lôi cuộn cuộn đến từ ác ý của Chúc Liên Chi.

WTF?

(Tác giả có lời muốn nói:

cảm giác tiến triển rất nhanh sao?

Kỳ thực ta cảm thấy rất nước chảy thành sông (_)

Liên Chi cá tính kỳ thực chính là như vậy, Lãnh bác sĩ cũng không lập dị, nên ra tay liền ra tay

Dưới một chương đại khái thấy gia trưởng xong xuôi...?)

U: dài quá.....lười.

N:Người ta làm từ 1 -> 8 còn chưa than. Có điều c này khá dễ

10. Chương 10: Lâm Nữ Sĩ Biểu Thị Nàng Không Nghe Nàng Không Nghe

Khóe miệng Lâm nữ sĩ co rút: “Con mới vừa nói cái gì?”

Chúc Liên Chi thái độ khác thường lời ít mà ý nhiều, lúc này nói chuyện trôi chảy, “Lãnh bác sĩ rất chăm sóc ta, ta có thể phát hiện mục tiêu của mình là nhờ có hấn, có hấn ở bên người ta mới có thể thành bộ dáng hiện tại này. Ta rất thích hấn, ta nghĩ đến bên với hấn, xin các người tha thứ.”

Lâm nữ sĩ biểu thị nếu như lúc trước biết trị liệu cho con mình sẽ biến thành đem con gả đi, nàng... Rút rút hu hu hu QAQ Lâm nữ sĩ chạy vội đi ra ngoài.

Chúc tiểu thư tương đối bình tĩnh, tiếp tục ăn cơm, phảng phất như đã sớm dự liệu được một ngày này.

Đệ khổng* lòng đang chảy máu đang chảy máu... Không thể ngăn cản em trai hạnh phúc mới là hảo đệ khổng hảo đệ khổng... Nàng muốn làm một người chị ưu tú người chị ưu tú...

(*yêu em trai)

Claude tiên sinh đã ngây người, coi như hấn từ nhỏ ở hoàn cảnh khá là mở ra, đối với con cái của chính mình cũng thực hiện giáo dục độc lập, tuyệt đối không can thiệp giấc mơ của con cái.

“What?”

“Ta nói muốn muốn cùng Lãnh bác sĩ bên nhau, bố, người có thể đồng ý đúng không? Không có các người-những người thân chấp nhận, chúng ta cùng nhau cũng không thể hạnh phúc.”

Claude tiên sinh tiếp tục ngây ngốc qua như thế, một lát sau đột nhiên hướng bên ngoài hô to, “Lão bà về dùng cơm!”

Chúc Liên Chi ở Chúc Trường Cửu sợ hãi (đứng, không sai) dưới ánh mắt lộ ra một nụ cười.

Chúc tiểu thư nhanh chóng cơm nước xong xuôi, biểu thị ngày hôm nay thức dậy phương thức không đúng, em trai nói chuyện dài như vậy mà còn có thể cười, còn biểu thị muốn cùng một người đàn ông chạy... Trái tim nàng chảy máu đang chảy máu.

Sau khi Lãnh Thích biết hành vi của Chúc Liên Chi liền sử dụng tại đầu bên kia điện thoại, “Ngày mai đến nhà bác phỏng bà bà công công?”

“Ừm.”

“Đừng động ta, để ta một người nghĩ một lúc.”

“...”

Đương nhiên ngày thứ hai Lãnh Thích vẫn mặc trang phục lịch sự vô cùng khéo léo mang theo lễ vật tới cửa.

Lâm nữ sĩ bưng ra trà rồi che mặt đi về nhà bếp, lưu lại Claude tiên sinh cùng Lãnh Thích Chúc Liên Chi ba người.

Lại cảm nhận được cha mẹ vợ ư, Lãnh Thích biểu thị rất thân thiết.

“Lãnh bác.. khụ, Lãnh tiên sinh, người khỏe.” Claude tiên sinh cảm giác mình làm công công cũng là đưa cô dâu lên kiệu lần đầu tiên, “Uống trà uống trà.”

Như là cảm nhận được Lãnh Thích căng thẳng, Chúc Liên Chi liếc mắt nhìn hắn, đem trà bưng đến trong tay hắn.“Đưa.”

Lãnh Thích đối với hành động của Chúc Liên Chi không khỏi nở nụ cười, ừ một tiếng uống trà.

Nhìn hai người đầu mày cuối mắt nội tâm Claude tiên sinh reo hò: Hai người này không phải lừa ta là sự thật a!

“Ta cũng không nói thêm cái gì, hai người các người cùng nhau cố gắng sinh sống là được... Nhớ tới thăm chúng ta nhiều một chút, tuy rằng không có cháu để ôm thế nhưng chúng ta vẫn là sẽ đối với các người đau lòng, chúng ta cũng không có phản đối, khỏe mạnh a...” Claude nói nói hai mắt đầm lệ, một mét chín to con lồi kéo khăn tay lau nước mắt.

Lãnh Thích lần đầu cảm nhận được bố vợ ư.

“Ngài yên tâm, ta rất yêu Liên Chi. Sau này các người chính là người nhà của ta, chỉ cần các người không chê, ta sẽ cùng Liên Chi đồng thời chăm sóc các người, coi ta là một đứa con trai khác sai bảo liền hảo.”

Cho dù hoàn cảnh không đúng lắm, Lãnh Thích thấy phần bố mẹ vợ đã xong, quay đầu hỏi Chúc Liên Chi “Chị vợ đây?”

Ngay lúc hỏi, Chúc tiểu thư khoan thai từ trên lầu đi xuống, lúc nhìn thấy hắn hữu hảo gật đầu một cái, “Ăn được uống tốt.” Trái tim chảy máu đang chảy máu nhỏ máu huyết...

“...”

Bữa trưa nói thật vẫn ăn rất vui vẻ, lướt qua vài cái không nói, người nhà họ Chúc vẫn rất chấp nhận hành vi Chúc Liên Chi, cũng không cho Lãnh Thích khó coi.

Còn nữa Lâm nữ sĩ vốn là rất yêu thích tin cậy Lãnh bác sĩ, sau một hồi Lãnh bác sĩ liền biến thành người nhà, có chút không quen, thế nhưng vẫn là cấp Lãnh bác sĩ đĩa rau yếu thang.

Người một nhà tán gẫu náo nhiệt hồi lâu liền hài lòng đứng dậy, đây là việc Chúc Liên Chi trước đây không làm được, vì lẽ đó người nhà họ Chúc vẫn cảm thấy Lãnh bác sĩ tuy rằng tên hơi lạnh thế nhưng rất có thể làm không khí náo nhiệt, không tồi không tồi.

Sau khi cơm nước xong, Lâm nữ sĩ liền để Lãnh Thích và Chúc Liên Chi tự chơi (?), liền đẩy hai người lên lầu.

Lần đầu tiên vào phòng Chúc Liên Chi Lãnh Thích biểu thị rất mới mẻ, nơi này nhìn nơi đó nhìn.

Trong phòng Chúc Liên Chi trang trí rất là đơn giản, chính là giường, bàn học, tủ quần áo, chiếm tuyệt đại đa số diện tích là một cái giá sách mới, hẳn có thể nhìn thấy các loại sách liên quan đến đóng phim.

Chúc Liên Chi nhìn Lãnh Thích vỗ về những cuốn sách vở kia, có chút hoảng hốt mà mở miệng nói, “Ta đang suy nghĩ.”

“Hả?” Lãnh Thích dừng lại động tác nhìn người mình thích.

“Nếu như không có người, ta có hay không có khả năng phát hiện việc mình muốn làm, nhưng ta nghĩ nếu như ta gặp phải một bác sĩ khác, cũng không thể như người.”

Lãnh Thích không lên tiếng tiến tới ôm, thân ái nhà hắn nói lời tâm tình đẳng cấp MAX a.

“Gần đây có còn mơ tới gì không?”

Chúc Liên Chi nở nụ cười ôn nhu, vỗ vỗ ôm Lãnh Thích, “Không có.”

“Bởi vì ta bây giờ đã được biểu diễn.”

HẾT

11. Chương 11: Phiên Ngoại

1.Cùng nhau trước đó ——

Hơi lạnh: Chúc bạn học ngày hôm nay có tiến bộ không?

Liên Chi: A.

Hơi lạnh: A là cái gì quỉ _

Liên Chi: Một chút.

Hơi lạnh: Hi ^^ một chút cũng là tiến bộ, làm cái gì? Có đọc sách không? Hay là phát hiện thứ mình thích rồi?

Liên Chi: Học được

Hơi lạnh: Học được cái gì ^^?

Sau mười phút tiếp thu văn kiện.

“Ừm... Ha... Ngồi dậy, đến, chính mình động.”

Hơi lạnh: () người tốt cuộc đã nghe cái quỉ gì kịch truyền thanh a! Đừng học tập lung tung a này!

2.Nhiều năm sau, khi Chúc Liên Chi đã trở thành một diễn viên nổi tiếng có số lượng fans lớn hoan nghênh.

Vào một lần lễ nhận thưởng, hắn cầm cúp hơi lộ ra ý cười.

“Ta cần cảm ơn nhất là người yêu của ta, chính hắn cùng ta đi tới con đường diễn viên này. Có thể nói, không có hắn, cũng sẽ không có ta của hôm nay. Thế nhưng ta không muốn nói thêm lời cảm ơn gì nữa, những điều kia đều quá khách khí. Ta chỉ muốn nói —— ta yêu người.”

Người nào đó ở trước ti vi xem trực tiếp nhẹ nhàng trả lời: Ta cũng yêu người.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bac-si-nhanh-cuu-con-trai-ta>